

i deres Indstilling til Ministeriet. De have sluttet sig til Andragendet, fordi de have erkendt, at særlige Forhold gjorde det ønskeligt, at netop denne Mand blev kaldet til det paagældende Embede, og de have da selvfølgelig ogsaa den samme Mening, naar de derefter skulle afgive Embedserklæring over Menighedsraadets Indstilling. Sagen forelaa nu altsaa ganske i i Overensstemmelse med Ministeriets i det omtalte Cirkulære opstillede Regler, og jeg kunde altsaa have indstillet Pastor Clausen som Præst overfor Hs. Maj. Kongen uden videre og uden nogen Betingelse, alt i Overensstemmelse med de givne og fulgte Regler. Vilde saa Præster klage over, at en ung Mand havde faaet et Embede, der var større, end han kunde have gjort Krav paa efter sin Alder; maatte de her som andetsteds vende sig til Provst og Biskop, uden hvis Medvirkning og Tilslutning der ikke kan ske nogen Forandring i den Part af de indkomne Ansøgninger, som Ministeriet har regnet for kvalificerede og derfor tilstillet Menighedsraadet. Ingen Præst vil kunne beklage sig, man kender de fastsatte Regler, hvorefter en saadan Undtagelse kan ske, og det er deres egne, det er Provsts og Biskops Afgørelse, hvorpaa det beror, naar en saadan Undtagelse skal ske af Hensyn til den paagældende Sognemenigheds Tarv. Imidlertid maatte jeg ønske at fastslaa, at en saadan Undtagelse ogsaa bør være en Undtagelse, bør være ganske ekseptionel. Da derfor Andragendet om Tilsendelsen af Pastor Clausens Ansøgning forelaa, vilde efter de nu ofte omtalte Regler i vedkommende Cirkulære ikke blot Pastor Clausens men ogsaa de andre 6 tilbageholdte Ansøgninger være at tilstille Menighedsraadet. Ministeriet tilskrev nu Biskoppen over Fyns Stift samtidig med, at de 7 Ansøgninger tilstilledes denne, at saafremt Menighedsraadets Valg faldt paa nogen af disse 7, „vil Ministeriet ikke kunne imødekomme saadan Indstilling, medmindre det gøres til Pligt for den Mand, der i Henhold til samme maatte blive beskikket, i de første 5 Aar efter Naadensaarets Udløb at indbetale 800 Kr. aarlig og i de derpaa følgende 5 Aar 400 Kr. aarlig til Stiftets offentlige Midler, til Anvendelse i kirkeligt Øjemed i Almindelighed, og Menighedsraadet maatte derfor, før det gør sin Indstilling, eventuelt indhente Erklæring fra paagældende, om de ere villige til at modtage Embedet paa dette Vilkaar.“

Men er en saadan Afgivelse af en Del af et Præsteembedes Indtægt til Stiftsmid-

lerne noget enestaaende, noget ganske usædvanligt? Der er talt om Ollerup, som om det var noget ganske ukendt, at Præsten her skal afgive en Del af Embedsindtægten til Stiftsmidlerne til almindeligt kirkeligt Formaal. Men der sidder jo en Mængde Præster i den samme Situation. Der er Embeder, hvor det er paalagt Præsten aarlig at afgive en vis Sum, for at man deraf kan danne en Fond, hvorved man senere kan oprette et Kaldskapellani i Sognet. Der er andre Embeder, hvor de maa afgive en Del af deres Indtægt til en Fond til Forbedring af Sognets kirkelige Forhold i al Almindelighed, og endelig — det er det almindelige — Embeder, hvor Præsterne maa afgive en aarlig Sum af deres Embedsindtægt til Stiftsmidlerne til almindelige kirkelige Formaal, væsentlig til Forbedring af de smaa Embeders Indtægter. Disse Afdrag blive administrativt fastsatte, man kan jo gerne sige vilkaarligt fastsatte. Og ligesom de administrativt fastsættes, sker der ogsaa administrativt Lettelser i dem. Naar en Præst er bleven gammel og ikke kan vente Forflyttelse, sker det, at den ham paalagte Indbetaling nedsættes, saaledes at han faktisk herved faar en Lønningsforbedring. Saadanne Afdrag ere altsaa i talrige Tilfælde paalagte de større Embeder, paalagte de Embeder, der skønnes at kunne taale en saadan Afgivelse af en Del af deres Indtægt til Hjælp for de mindre Embeder. For Ollerups Vedkommende er Afgiften paalagt, ikke fordi Embedet i og for sig er stort, men fordi det er større, end den paagældende i Øjeblikket efter sin Anciennet kunde være berettiget til, og Afdraget er derfor ogsaa paa Forhaand fastsat synkende.

I et Cirkulære til Biskopperne af 15de December 1903 omsendte Ministeriet til disse et Udkast til kgl. Anordning om Adgangen til at søge Præsteembede, altsaa til en Række faste, bestemte Regler om Adgangen til at søge Præsteembede, hvori Præsteembederne vare ordnede i en Række forskellige Lønningsklasser, og hvori der var bestemte Regler for, efter hvilken Tjenestetid et Embede i hver enkelt Lønningsklasse kunde søges. I dette Udkasts § 6 var der taget Hensyn til de ved Lejlighed fremkomne Ønsker om at faa en Præst, der efter sin Anciennet ikke er kvalificeret til det paagældende Embede. Nævnte Paragraf bestemte, at Ministeriet kunde gøre sin Tilladelse til Menighedsraadets Indstilling af en for ung Ansøger afhængig af, at der paalagdes ham en Af-